

MERO

Epinephelus marginatus (Linnaeus, 1758)

Noms FAO: es mero fr mérrou noir en dusky grouper

Sin. compl.: anfós, nero

Codi FAO: GPD

Fórmula radial: D. XI + 13-16; A. III + 8-9

Talla: màxima 150 cm; comuna de 20 a 80 cm.

Diagnosi

Cos robust, lleugerament comprimit a la part del darrera. Escates petites, incloses a la pell. Cap de perfil cònic; opercle sense cresta òssia horitzontal; 3 espines operculars. Boca molt gran, amb la mandíbula prominent; sèries de dents, en bandes, sobre les dues mandíbules. Un arpegament cutani per sobre de la base de les pectorals. Una sola aleta dorsal, amb una part espinosa i l'altra amb radis tous. L'anal curta, amb espines i radis tous. Les aletes ventrals, molt a prop de les pectorals, que són arrodonides com la caudal. La coloració general és marró xocolata, clapejada de taques blanques o de color groguenc; a vegades, amb bandes fosques verticals. Galtes sense línies blanques. Aleta caudal orlada de blanc.

Comportament i distribució geogràfica

Espècie demersal sobre fons rocosos i sorrencs, prop dels herbiers de Posidonia i Zoostera, entre 8 i 100 m de fondària. Molt sedentari. Són carnívors, s'alimenten voraçment de peixos, cefalòpodes i crustacis. Hermafrodita proteroginic (són femelles fins als 9 o 12 anys i després es converteixen en mascles). Arriben a la maduresa sexual als 40 cm (femelles) i 80 cm (mascles). La reproducció té lloc a l'estiu. Viuen entre 40 i 50 anys.

Es troba a tota la Mediterrània, excepte a la mar Negra. A l'Atlàntic Oriental, des del sud de les illes Britàniques fins a Sud-àfrica, incloent-hi les illes Açores, Madeira i Canàries. A l'Atlàntic Occidental, des de les Bermudes fins al Brasil.

Pesca

Carn molt apreciada. Forma part de la pesca semiindustrial (Sicília), de l'artesanal i l'esportiva. Es pesquen amb tremalls i palangres de fons, línies de mà, arpó (caça submarina) i amb arts d'arrossegament.

TALLA MÍNIMA LEGAL DE CAPTURA: 45 cm

Ordre: Perciformes

Família: Serranidae